

30 Ιουνίου 2017

30 Ιουνίου 1913. Η σφαγή στο Δοξάτο

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Image not found or type unknown

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΣΦΑΓΗΣ

ΤΟΥ ΦΩΤΗ ΤΡΙΑΡΧΗ (εφημερίδα ΠΡΩΙΝΟΣ ΤΥΠΟΣ)

Κάστρο Ελληνικό κι απόρθητο υψωνόταν ο Ελληνισμός του Δοξάτου στα χρόνια του Μακεδονικού Αγώνος. Το Δοξάτο πριν από την Βουλγαρική εισβολή του 1912-13 ήταν μια από τις πιο πλούσιες κωμοπόλεις της Μακεδονίας μας.

Η γεωγραφική του θέση, στον κάμπο της Δράμας, το είχε καταστήσει επίκεντρο καπνοπαραγωγής και καπνεμπορίου. Με την έναρξη των Βαλκανικών Πολέμων ο Βουλγαρικός Στρατός εισβάλλει στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη. Τέλη Οκτωβρίου 1912 η περιοχή Δράμας-Καβάλας και Δοξάτου έχει περιέλθει στην Κατοχή των Βουλγάρων. Ένα κύμα τρομοκρατίας, διαρπαγών Ελληνικών

περιουσιών, βιασμών Ελληνίδων, κακοποιήσεων και φυλακίσεων Ελλήνων αρχίζει. Φτώχεια και πείνα απειλεί την άλλοτε πλούσια κωμόπολη. Στις 7 Δεκεμβρίου 1912 φθάνουν στο Δοξάτο, ο Βούλγαρος έπαρχος Γκίνεφ και ο αστυνόμος Δεληπαπάζεφ. Καταργούν αυθαίρετα την Ελληνική Κοινοτική αρχή και διορίζουν “Δήμαρχο” κάποιον επήλυδα αγράμματο Βούλγαρο ονομαζόμενο Νίκωφ. Κλείνουν το Ελληνικό Σχολείο και διώχνουν του Έλληνες δασκάλους. Είναι τα πρώτα μέτρα εκβουλγαρισμού. Το Δοξάτο απομονώνεται από τα γύρω μέρη. Απαγορεύεται ακόμα και στον Έλληνα Μητροπολίτη να το επισκεφθεί. Η πίεση των Βουλγάρων γίνεται κάθε μέρα και πιο ασφυκτική. Αλλά οι Δοξατινοί δεν λυγίζουν.

.... Την 17/30 Μαΐου 1913 υπογράφεται στο Λονδίνο η συνθήκη Ειρήνης των Βαλκανικών Κρατών με την Τουρκία.

Ο Α΄ Βαλκανικός Πόλεμος τελείωσε. Αλλά η Βουλγαρική απληστία είναι ακόρεστη. Στις 17 Ιουνίου 1913 η Βουλγαρία επιτίθεται κατά των πρώην συμμάχων της. Ο Ελληνικός Στρατός αντεπιτίθεται. Με μια σειρά από σκληρές και πολυαίμακτες μάχες εξαναγκάζει του Βουλγάρους σε υποχώρηση. Οι Έλληνες προχωρούν νικηφόροι απελευθερωτές στην Ανατολική Μακεδονία. Αλλά οι Βούλγαροι μέσα στην λύσσα των για την απώλεια οριστικά του ονείρου της Μεγάλης Βουλγαρίας, καθώς υποχωρούν, καταλαμβάνονται από ένα αμόκ καταστροφής, εμπρησμών, βιασμών, σφαγών και λεηλασιών. Εγκαταλείπουν το Δοξάτο χωρίς να το καταστρέψουν, όπως εσχεδίαζαν. Αμέσως στο Δοξάτο εισέρχονται Έλληνες αντάρτες του Καπετάν Παναγιώτη που αναλαμβάνουν την άμυνα της Κωμοπόλεως. Από τους Έλληνες κατοίκους διοργανώνεται Πολιτοφυλακή για την τήρηση της τάξεως. Την Παρασκευή προς το Σάββατο (28 προς 29 Ιουνίου) Βούλγαροι στρατιώτες, υπολείματα πιθανόν υποχωρούντων Βουλγαρικών τμημάτων ή ανιχνευταί προσπαθούν πυροβολώντας να πλησιάσουν το Δοξάτο, για να το λεηλατήσουν. Όπως διατείνονται οι Βούλγαροι “επίσημοι” φαίνεται ότι οι Έλληνες αντάρτες τους απέκρουσαν. Δυστυχώς για την Βουλγαρική Ιστορία δεν θα υπάρξει ποτέ καμιά δικαιολογία για το έγκλημα γενοκτονίας που διέπραξαν οι Βούλγαροι στο Δοξάτο. Απλούστατα ήταν ένα μέρος του γενικού και προαιωνίου σχεδίου της εξοντώσεως, από τους Βουλγάρους, του Ελληνισμού της Μακεδονίας μας. Κυριακή 30 Ιουνίου 1913. Εορτή των 12 Αποστόλων. Στην εκκλησία του Δοξάτου. Εκείνο το πρωινό την ώρα που μερικοί γέροι ένωναν τις δεήσεις των προς τον Ύψιστο μέσα στην εκκλησία του Δοξάτου, ο Χάρος ερχόταν τρομακτικός και απαίσιος.

120 Βούλγαροι ιππείς έχουν κυκλώσει από μακριά την ήσυχη κωμόπολη. Γκρέτσι κούτσι (Έλληνες σκυλιά) τους εφώναζαν, κανένα σας δεν θ’ αφήσουμε ζωντανό. Ωρμούσαν με μανία κατ’ επάνω στους ανυπεράσπιστους αμάχους, γέρους γυναίκες, παιδιά. Τους σπάθιζαν στα κεφάλια στα κορμιά, όπου εύρισκαν. Οι Βούλγαροι δεν

σταματούν να σφάζουν. Ατέλειωτη η σειρά των εγκλημάτων των. Για να μη λερώσουν τις στολές από τα αίματα, πολλοί απ' αυτούς φορούν μακρτές ποδιές χασάπηδων. Μακελάρηδες συστηματικοί. Πολλοί Έλληνες προσπάθησαν να ξεφύγουν προς τον κάμπο. Οι Βούλγαροι ιππείς τους πρόλαβαν και τους κατακομμάτιασαν τους περισσότερους με τις σπάθες των. Ελάχιστοι διασώθηκαν. Στρώθηκεν ο τόπος από διεσπαρμένα πτώματα γυναικών, ανδρών και παιδιών. Δεν γινόταν διαχωρισμός. Όλοι οι Έλληνες έπρεπε να πεθάνουν. Όταν απόκαμαν να σφάζουν, αποσύρθηκαν για λίγο σε ορισμένα σημεία. Τότε άρχισαν να βάζουν τα πυροβόλα σε στόχους που είχαν από πριν καθοριστεί. Η καταστροφή επεκτείνεται τώρα και στα οικήματα. Είναι η προετοιμασία για την πυρπόληση του Δοξάτου. Μετά οι Βούλγαροι στρατιώτες αρχίζουν να ραντίζουν τα σπίτια με πετρέλαιο και με την ειδική κίτρινη εμπρηστική σκόνη. Μόλις δόθηκε το σύνθημα βάζουν φωτιά. Τίποτε δεν θ' απομείνει σε λίγο όρθιο. Ο Βούλγαρος έχει την λαγνεία του κτήνους. Δεν έχει γι' αυτόν καμιά σημασία η ηλικία. Γριές, νέες και παιδίσκες υφίστανται τον ατιμωτικό βιασμό. Μαζί με τους ακατονόμαστους βιασμούς διαπράττονται και φρικώδη εγκλήματα. Μπροστά στα μάτια επιζώντων η αιμοφύρτων, από τις σπαθιές συζύγων, γονέων και αδελφών βιάζουν τις γυναίκες των, τα κορίτσια των. Με άγριο γέλιο, με μάτια τρελών, κόβουν τους μαστούς των βιαζομένων γυναικών και μετά τις αποκεφαλίζουν. Στις 12 το μεσημέρι η Βουλγαρική σάλπιγγα ήχησε την λήξη της επιχειρήσεως. Οι Βούλγαροι αποσύρονται για... ανάπαυση. Το έργο των θα συνεχίσουν τώρα οι... Τούρκοι. Είχε γίνει μια προσυεννόηση με τους Τούρκους του Δοξάτου. Οι Βούλγαροι τους έπεισαν ότι η Τουρκία συνεμμάχηση με την Βουλγαρία και επιτίθεται τώρα κατά των Ελλήνων. Κι οι Τούρκοι του Δοξάτου φθονούσαν και μισούσαν τους Έλληνες Δοξατινούς γιατί ένοιωθαν καταπιεστική την ελληνική πολιτιστική και οικονομική ανωτερότητα στα τέλη του 19ου αιώνα. Αλλά δυστυχώς και για τους δυο κανένα από τα "μεγαλεπήβολα" σχέδιά των δεν εφαρμόσθηκε. Ο νικητής Ελληνικός Στρατός τους τα διέλυσε. Μαζί με τα υποχωρούντα Βουλγαρικά Στρατεύματα κατέφυγαν στην Βουλγαρία και οι Τούρκοι σφαγείς του Δοξάτου για να αποφύγουν την τιμωρία των.

Το απόγευμα ώρα 5.30 οι Βούλγαροι στρατιώτες αποχωρούν. Τι φρίκη. Μόνον να σκεφθούμε για μια στιγμή αυτή την σκηνή της αποχωρήσεως του Βουλγαρικού Στρατού από το Δοξάτο ανατριχιάζουμε. Αντί για σημαία αυτός ο Στρατός είχε "περασμένον εις λόγχην βρέφος εξάμηνο ως τρόπαιον", σύμβολο αιώνιο της Βουλγαρικής θηριωδίας. Τη Δευτέρα το πρωί επανέρχονται με ομάδες αθιγγάνων και αρχίζουν βιαστικά την ταφή και την εξάλειψη των ιχνών του τρομερού και ειδικούς αυτού εγκλήματος γενοκτονίας. Αλλά δεν προλαβαίνουν να ολοκληρώσουν το έργο των. Έρχεται ο τιμωρός και απελευθερωτής Ελληνικός Στρατός. Οι Βούλγαροι φεύγουν πανικόβλητοι. Ώρα 4 μ.μ. της 1-7-1913 απελευθερώνεται η Δράμα. Την τραγική καταστροφή και ερήμωση του Δοξάτου

διαπιστώνουν Έλληνες και ξένοι δημοσιογράφοι που φθάνουν αμέσως μετά την απελευθέρωση του από τον Ελληνικό Στρατό, καθώς και οι Πρόξενοι Ευρωπαϊκών Κρατών που επισκέπτονται την περιοχή για να ενημερώσουν τις κυβερνήσεις των. Ο Πλοίαρχος του Βρετανικού Ναυτικού CARDALE βρισκόταν στην Καβάλα για την ανέλκυση των ναρκών και τορπιλών, όταν πληροφορήθηκε τις σφαγές του Δοξάτου. Έτρεξε αμέσως επί τόπου. Πήρε φωτογραφίες και συνέλεξε πληροφορίες για τα φρικτά γεγονότα. Ήταν ο πρώτος Ευρωπαίος επισκέπτης του Δοξάτου αμέσως μετά τη σφαγή. Το πρώτο πράγμα που είδε, μπαίνοντας στο Δοξάτο, ήταν αγέλες σκυλιών που καταβρόχθιζαν ανθρώπινες σάρκες. Έρημη φαινόταν η κωμόπολη και τελείως κατεστραμμένη. Για να επικοινωνήσει με άνθρωπο, αναγκάστηκε να φωνάζει συνεχώς μέχρις ότου εμφανίσθηκαν σε κάποια ερείπια, κάτι γριές. Ένα κύμα διαμαρτυρίας και αγανακτήσεως ξεσηκώθηκε σ' όλη την Ελλάδα και απλώθηκε στην Ευρώπη. Έλληνες και ξένοι δημοσιογράφοι, ιεραπόστολοι, προσωπικότητες της πολιτικής, σύλλογοι και σωματεία εξέφρασαν σε άρθρα και διακηρύξεις τον αποτροπιασμό των για το Βουλγαρικό όργιο αίματος. Η Ελληνική κυβέρνηση, μετά την απελευθέρωση, προσεκάλεσε προσωπικότητες της διεθνούς δημοσιογραφίας και αντιπροσώπους ξένων κρατών να επισκεφθούν το Δοξάτο και να διαπιστώσουν με τα μάτια των το Βουλγαρικό έγκλημα. Με αίτηση του Βασιλέως Κωνσταντίνου η Γαλλική κυβέρνηση απέστειλε ειδική επιτροπή για να εξετάσει επί τόπου της καταστροφές του Δοξάτου. Ποτέ όμως αυτή δεν εδημοσιεύθηκε. Το Υπουργείο Εξωτερικών της Γαλλίας δεν επέτρεψε την δημοσίευσή της, για να μην δυσανεστήσει την Βουλγαρία. Στις 4-7-1913, μόλις επετράπη η μετάβαση, φθάνει στο Δοξάτο ο Αρχιερατικός επίτροπος της Μητροπόλεως Δράμας Αρχιμανδρίτης Αθανάσιος. Την επομένη έρχεται ο Μητροπολίτης Δράμας Αγαθάγγελος. Αναπέμπει δέηση για τις ψυχές των σφασγιασθέντων και από τα μάτια του τρέχουν δάκρυα. Ο Μητροπολίτης κινητοποιεί όλα τα χωριά της περιοχής να προσφέρουν για την ανοικοδόμηση του Δοξάτου και για την παροχή τη πρώτης Βοήθειας. Όλοι οι Έλληνες πιασμένοι χέρι-χέρι αρχίζουν να ανεβαίνουν το ανηφορικό δρόμο της αναδημιουργίας. Αξιοθαύμαστη είναι η αλληλεγγύη μεταξύ των. Η Ελπίδα της καινούργιας ζωής αρχίζει ν' ανθίζει δειλά - δειλά στις καρδιές των Δοξατινών. Όταν στις 30-7-1913 θα διέλθει από το Δοξάτο ο Βασιλέας Κωνσταντίνος θα του ζητήσουν μόνον την ηθική ενίσχυση του Ελληνικού Κράτους ότι σε λίγα χρόνια το Δοξάτο θα το ξανακτίσουν με δικά των έξοδα καλύτερο από πριν. Αθάνατη Ελληνική Φυλή τίποτε δεν σε λυγίζει».

ΠΡΩΙΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

kavalanet.gr

Πηγή: greekmilitaryvoice.wordpress.com